

► Alex Rigola, director artístic del Lliure, ahir, a l'escenari en què es desenvoluparà l'obra *Rock'n'roll*.

■ **L'HOMENATGE**

ODA AL TREBALL DELS ACTORS

► Alex Rigola va decidir que els 14 actors de *Rock'n'roll* es prenguessin lliure el dia d'ahir. El director del Lliure va aprofitar que els intèrprets no hi eren per rendir-los el seu particular homenatge sense que el tribut semblés un intercanvi buit d'elogis.

► Els actors són «els que fan gran el teatre. Els directors, només som els guàrdies urbans que ajustem la seva feina», segons Rigola, que va assegurar que cada vegada necessita més els intèrprets, els veterans i els que tot i ser més joves, «són essencials en l'escena catalana».

► A *Rock'n'roll* hi participen, entre altres, Joan Carreras, Chantal Aimée, Patricia Bargalló i Santi Ricart, així com consagrats com Pep Torrents, Rosa Renom o Lluís Marco.

TEATRE ► ESTRENA

El Lliure obre la temporada amb una obra sobre la desmitificació

► Alex Rigola dirigeix 'Rock'n'roll', de Tom Stoppard, que s'estrenarà dijous

► El text se situa entre la primavera de Praga i la caiguda del mur de Berlín

|| CRISTINA FENÉS
BARCELONA

El director artístic del Lliure, Alex Rigola, va presentar ahir *Rock'n'roll*, l'obra que dirigeix ell mateix i que inaugurarà dijous la temporada del teatre. El muntatge, escrit per l'autor anglès d'origen txec Tom Stoppard, gira al voltant de la caiguda dels mites i dels ideals. Temporalment, la

història es desenvolupa en el període que transcorre entre la primavera de Praga (1968) i la caiguda del mur de Berlín (1990). Especialment, la trama passa en un jardí de Cambridge (Anglaterra) i en una habitació de Praga (República Txeca) on tot transcorre en un blanc i negre aconseguit gràcies al vestuari, a l'escenografia i a la il·luminació.

Alex Rigola es va mostrar il·lusio-

nat amb aquest projecte que uneix en la posada en escena conceptes tan dispars com són el coneixement, el comunisme, l'obra de la poeta Saffo -que va viure a l'illa de Lesbos uns 600 anys abans de Crist- i la història de Syd Barrett -el primer cantant de Pink Floyd, que va sortir de la formació pels seus abusos amb les drogues-. «Feia 15 mesos que no dirigia res, i volia tornar amb seguretat, amb un bon text», va afirmar Rigola.

Stoppard va teixir l'argument de l'obra a partir d'unes converses i cartes en les quals els intel·lectuals Milan Kundera i Václav Havel discutien, entre altres temes, sobre si l'art havia d'estar vinculat amb la política

o no -després de la primavera de Praga i la posterior entrada dels tancs de l'URSS-, però també a partir d'una fotografia del 2001 d'un Syd Barrett molt lluny d'assemblar-se a qui algun dia havia estat. La desmitificació de les dues coses -una utopia i una ideologia, per un costat, i una estrella del pop, per l'altre-, i els efectes que aquestes decepcions tenen en els que s'aferren a aquests mites com a única causa vital van donar com a fruit aquest text.

Rigola també va reflexionar ahir sobre l'eterna lluita entre l'individualisme i el deure social, i sobre si el fet de fer art implica necessària-

ment prendre una determinada opció política. En aquest sentit, a l'obra es parla de The Plastic People of the Universe, una banda txeca que va voler mantenir-se al marge de la política. Aquella actitud -voler dedicar-se tan sols a la música- ja definia una opció política, i els comunistes ho van entendre molt bé. El grup va ser empresonat.

PER A TOTS ELS PÚBLICS // Segons Rigola, Stoppard té diferents nivells de lectura, i això permet que el públic, sigui quin sigui el seu nivell de coneixement històric o musical, pugui disfrutar de l'espectacle. És a dir, que la informació bàsica per poder entendre l'obra ve donada a l'obra mateixa. A això hi ajuda el fet que l'escenari estigui enmig de la sala, cosa que aproxima el públic físicament a la història. L'espectacle, a més, es completa amb cançons que ubiquen l'espectador en l'època i la temàtica en la qual es desenvolupa cada escena. ≡

TEATRE ► INSTITUCIONS

Esperanza Aguirre fitxa Albert Boadella per al seu teatre estrella

► La presidenta madrilenya ja li va proposar ser director artístic fa quatre anys

|| MERCEDES JANSA
MADRID

Esperanza Aguirre, presidenta de la Comunitat de Madrid, ha aconseguit, per fi, un dels seus objectius polítics prioritaris: fitxar Albert Boadella. Aguirre anunciarà avui, en el debat de política general de la regió, que el fundador d'Els Joglars serà el director artístic dels teatres del Canal, un nou espai escènic que ha estat el projecte cultural estrella de la

presidenta madrilenya des que van començar les obres fa sis anys.

La notícia va ser confirmada ahir per la Conselleria de Cultura, que dirigeix Santiago Fisas, que sabia de l'interès de la presidenta per portar Boadella a Madrid. La primera oferta la va realitzar Aguirre durant un viatge a Barcelona el 2004. Llavors, l'actor i director no la va rebutjar rotundament, sinó que va assegurar que no era la «personal ideal». Segons algunes fonts, va demanar «llibertat total en la gestió» dels esmentats teatres, que en aquell moment estaven en obres. Malgrat que ara ha dit el sí definitiu, ahir no hi va haver

comentaris per part de l'interessat ni d'Els Joglars.

En el discurs d'avui davant la Cambra autonòmica, la presidenta madrilenya informará del nomenament i dels plans de gestió i programació dels teatres. Segons fonts de la conselleria, Aguirre destacarà la «sort» que suposa per a Madrid comptar «amb una personalitat com Albert Boadella».

Les relacions entre Aguirre i Boadella van tenir una manifestació tangible el 2005, quan la presidenta va encarregar al còmic una obra per celebrar el quart centenari del Quixot. L'obra *En un lugar de Manhattan*

► Albert Boadella.

es va estrenar el novembre d'aquell any al Teatre Albéniz de Madrid, que està gestionat per la Comunitat de Madrid, i que precisament es tancarà quan s'inauguri el teatre de Boadella.

AJORNAT // Fervent antinacionalista i polemista de la política catalana tant amb el govern de CiU com amb el tripartit, Boadella va escollir per a l'obra un Don Quixot que fos castellà i un Sancho Panza català.

La inauguració dels teatres del Canal, un espai de gairebé 9.000 metres quadrats, està prevista per a finals d'aquest any o principis del 2009. Fa unes setmanes es va haver d'ajornar la presentació oficial d'aquest nou teatre, prevista precisament per avui, quan les invitacions ja estaven impreses. Es realitzarà el dia 23 de setembre amb un espectacle de Nacho Cano. ≡